

LA REVOLUCIO A BULGARIA

El dictador Stambuliski i la demagogia agrària búlgara a terra

EL COP D'ESTAT EULMINANT

El cop d'Estat contra el go-

vern agrari búlgar ha triomfat amb una rapidesa fulminant. Stambulinski ha estat enderrocat i a hores d'ara, si no ha passat la frontera del seu país, deu haver estat empresonat.

a primera fila la política dels Balcanis i descobreixen al món occidental, enmig d'una llum trágica— aquesta llum que vegades es projecta sobre Europa i fa tremolar les Cancelleries— la rudimentària vida política, purament sentimental i visceral, de la recollida pretaula.

zats i els nacionalistes búlgars. Els intel·lectuals, i a més, l'exèrcit búlgar apol·loït-se s'oposa a l'organització de la pàgina de Macedònia, ha enderrocat al govern francòfil dels agraris. La realitat aquest cop d'Estat és un moviment germanòfil. El pretext ha estat la política que Stambuliski feia amb Iugoslàvia i, en definitiva, amb París.

Stambulski era un renunciant
tari perquè era favorable a qu
la Macedònia vingués donada
Iugoslàvia. Els habitants d
Macedònia volien continuar es
sent búlgars. Es, doncs, el co
d'Estat, un moviment patriòtic
contra el Tractat de Neuqu
Les bandes de macedonis, les
famoses bandes de macedoni
que tantes vegades el poble cu
italà n'ha lliciat les bandes cu

Aquesta revolució búlgara, doncs, és un episodi de la resistència de l'antic front al·liat. Ara el que es combat són els Tractats creadors de la nova carta d'Europa. S'ha de ll

gar l'elevació del professor Zago a a presidència del govern húngar amb l'elevació de Mustapha Kemal a la direcció d'Algeria. Si el pschà Mustapha Reita contra el Tractat de Sevres, els húngars patriotes i nacionalistes volen enderrocar el de Neuilly. Mustapha l'ha enderrocat, el Tractat de Sevres. El de Neuilly seguirà segurament a caure.

Però que ningú s'enganyés: el damnera dels enemics de Stanislavski hi ha Berlín, Moscou, Angers. Damnera Stanislavski hi ha París, Londres i Belgrad.

Zankoff, en fer-se càrrec, el govern, ha estat alliberar Radoff i Radelskoff, els dos principals que havien fet entrar Bulgària a la guerra al costat de l'Imperi Central i que havien estat la peça més condonada a 20 anys de presó en un fortí. La ferocitat d'aquesta sentència havia impressiónat tot Europa.

LA VIDA FANTASTICA
DE STAMBULIS

La darrera vegada que he vist a Stambulís ha estat a Lausana. Físicament, aquest home sembla més un bruixot que un diplomàtic. Vestit i de dimensions enormes, aferrats, galtes de bulldog, cabells negres i negres sobre front, aquest devorador a basto

pie de brillants com un tub-
cant de porcel·la, sempre ves-
de nou i sempre dissemblant
mal vestit; les enteses d'u-
xent irresponsable. Simultà-
es d'aquells homes que una ve-
ta vista, no solament mita
Darrera diàpall gegant i ho-
nic es veia tot el bestiar ar-
gossia bulgaris governada
presid amb una demagògia a

Standungu a se comporen
exp lungu a se profava na
que el bulgar. A lter confere-
cies Standungu la tota el pagu
de l'Innoce penitit. A Conos
Lloyd George el consalia din
diverse venghe, i a apasche
a nars se fern elabre. Stand p
mutisme tal bulgar om. p
la quantitat de munyia el
Standungu diverse. El va

El Govern hi serà representat pel ministre d'Instrucció pública, M. J. Bédaride. — Radi.

COTITZACIONS DEL DIA 13 DE JUNY DE 1923

Calengo, Santa ANTONIA do Calengo

La premsa madrilenya comenta extensament la retirada del senyor Cambó i la situació política de Catalunya

Els diaris dediquen gran extensió a la retirada del senyor Cambó, concedint-li extraordinària importància.

Publiquen extensos relats i comentaris de les referències de la carta que "El Sol" publica i dels comentaris de "La Veu".

A. B. C. dona gairebé sensers els comentaris i diu que es reserva els seus per a més endavant.

"El Imparcial" recull preferentment el paràgraf de la carta del senyor Cambó, en el qual es refereix a les hostilitats dels elements polítics de Madrid, i afegeix el següent:

"Si aquesta fos la realitat i no aquella situació de la política a Catalunya, que nosaltres havem assenyalat, hauria vingut el senyor Cambó al Parlament i hauria assenyalat el país, abans de retirar-se, quins homes i quins partits impedien una solució harmoniosa a Catalunya."

Nosaltres havem combatut d'arreu el senyor Cambó quan l'havem vist atiar rendides i odi contra Espanya; quan l'havem vist denegar el poder central i menjar el prestigi i la força moral a les autoritats de Catalunya; quan l'havem vist romàs a una política d'habilitats que no podien produir altra resultat que el d'encoratjar els exaltats al separatisme o al terrorisme.

En canvi, quan el senyor Cambó transformà en governant espanyol, es preocupava del problema nacional i oblidava els seus exclusivismes i deixava a un costat els seus prejudicis partidistes, tingueren per a ell tot el respecte i en algunes mesures esquivades varem produir el nostre aplaudiment.

Tot el senyor Cambó havia aviat de moment que ha tingut en la seva política clara i franca, de conciliació i computació amb el poder central.

La seva retirada, prova que un esperit independent el guia.

En el partit regionalista que a Madrid hi ha homes i partits prou forts per impedir tota solució harmoniosa, és l'element que encara nacionalista i separatista de cultura. Els seus interessos, per tant, dels seus reversos personals, del tracte del seu continuat polític i enfront dels seus partidaris. És, finalment, per això que Catalunya tota esperança de solució harmoniosa és tota desil·lusió.

"El Sol" assenyalava la coincidència entre la retirada del senyor Cambó i la del senyor Duran i Ventosa, i de les hostilitats que alguns elements li evidenciaven en el seu discurs de la Lliga i diu que es troba entre dues intransigències, la qual cosa el succeïr als qui en moments de febre rebel, s'enlaira en una altra més alta i comprensiva dels homes que la que tenen els bàndols extrems.

La gravetat de la retirada del senyor Cambó no consisteix sols en apartar, suposem que transitoriament, de la política un home de gran capacitat, una de les complicitats que s'han revelat en els darrers temps. Té més gran abast.

Probablement, el que significa la retirada, és que la Lliga quedarà relegada a segon terme en l'acció catalana i serà absorbida, si ja no ho ha estat, pels elements extrems que aspiren a resoldre el problema català sense Espanya.

Molt temem que la retirada del senyor Cambó representi la desfeta de la Lliga, és a dir, de la política que tendia a fer del problema català un problema espanyol.

Els que aspiren que Catalunya sigui el Piemont d'Espanya seran reemplaçats pels qui preferirien que sigui una Irlanda.

En la qüestió catalana els Governos s'han deixat avançar pels esdeveniments, i no perquè els esdeveniments hagin anat massa depressa, sinó perquè la imprevisió i la manca de resolució dels governs va rellegar-se en la comoda situació aparent, que no era altra cosa que obcecació, de tenir realitat al problema de Catalunya.

Aquest problema té una realitat innegable que no se suprimeix amb les negatives oficials, amb atribuir el moviment separatista a una exigua minoria barcelonina.

La retirada del senyor Cambó és un tret a la porta de la realitat, que cal atendre, puix pot de manifestar el triomf de la tendència extremista i del verga del descorament d'un home de grans dets polítics que volia evitar la discòrdia entre Catalunya i Espanya.

"El Debate", que també publica la carta del senyor Cambó i els comentaris de "La Veu", precedeix la informació d'una impressió del seu corresponent a Barcelona, en la qual diu que en sentir l'energic discurs del senyor Cambó creia que havia passat la crisi que amenaçava la Lliga.

ga per la desfeta electoral; però, no fou així, i afegeix:

Un personatge tan caracteritzat com el senyor Duran i Ventosa fou el primer que feu conèixer el seu projecte de retirada.

El senyor Duran i Ventosa és el testamentari polític per excel·lència d'En Prat de la Riba, l'inspirador més prestigiós potser del partit regionalista.

"La Veu" d'aquesta nit dona compte que ha dimitit el seu càrrec de conseller del període.

El senyor Cambó imita l'exemple i fou qui a continuació exposà el mateix desig als seus amics, llegint la carta de la renúncia de l'acció i la retirada de la Lliga.

La carta la conegueren aquest matí alguns primats del partit, els quals intentaren per tots els mitjans, dissuadir el polític de fer-la pública.

Fou impossible. En Cambó s'aferrà en la seva actitud irrevocable i la carta s'ha publicat.

Finalment els parlamentaris nacionalistes es reuniren ahir per tractar de la situació.

Hi hagué un criteri sustentat pels senyors Morera, Bertran i Musitu i Miralles, que havien de tirar-ho tot a rodar, frasa que usà amb freqüència el senyor Cambó en el seu discurs.

Proposaven que havia d'arribar-se a la dimissió de tots els càrrecs que a l'Ajuntament, Diputació i Parlament tinguessin la Lliga, perquè passessin a l'acció.

El marquès de Camps s'hi oposà terminantment.

Les coses quedaren així i s'acordà romandre a l'expectativa, i anar a Madrid a plantejar el problema català.

Avui la seva impressió amb el següent comentari:

Una suposició que això pot ésser una gran habilitat de la Lliga; altres que significa l'obertura d'una nova i transcendental etapa política per a Catalunya, però ningú no encara afirma un judici definitiu.

"La Llibertat" és un altre dels periòdics que publica la carta del senyor Cambó.

Després, en la nota política, comenta extensament la retirada del senyor Cambó, i entre altres coses diu el següent:

La resolució del senyor Cambó és justa de manera molt diversa de com el s'explica, ja que en el seu últim discurs del diumenge a la Lliga no fa presumir la seva retirada.

S'ha de suposar que aquesta hagi tingut una gènesi justa, apudada per manca de salut del senyor Cambó o per un altre motiu que devia obrir en el seu esperit, inquietant-lo i turmentant-lo.

Signifí el que sigui, el que apareix cert és que el senyor Cambó ha renunciat, per escrit, a la "jefatura" i a l'acció.

El fet, donat el relleu que el capdell catalanista atenyí dintre i fora de Catalunya i la seva significació en la política espanyola, no és d'aquells que sol comportar un lleu comentari i menys que deixi de tenir repercussions, que no es farà esperar.

Cert que el partit regionalista no és una unitat seguida de zeros i no consegut mèrit, però encarnava de tal manera el senyor Cambó l'ànima de la Lliga Regionalista, fins en vida d'En Prat de la Riba, bé que aquest representés la idea i aquell l'acció, que si la seva retirada no constitueix en el fons una maniobra per renunciar al postulat separatista, com la suposar un telegrama que en altre lloc d'aquest número publicuem, equivaldria a un cop de mort donat al cor de l'organització que durant vint anys ha estat l'arbitre dels destins de Catalunya.

Els diaris de la nit, com els del matí, dediquen la preferència dels seus judicis a la resolució d'En Cambó.

"La Correspondencia de España" atribueix l'esdeveniment al resultat de les eleccions provincials.

El moviment separatista—diu—amb les seves exaltacions i les seves exaltacions ha desbordat l'acció del regionalisme hàbil, decantat als procediments evolutius i de conquestes progressives.

En Cambó, amb el seu innegable temperament polític, amb la seva capacitat i amb la seva preparació, era l'ànima i el cos del regionalisme català i la seva voluntat de fer-ho imposava una orientació i una disciplina a la Lliga, que irradiava la seva acció per tota Catalunya.

L'apartament d'En Cambó no assegurarem que dissolgui aquest partit; però si presentem que li causarà un gravíssim i irreparable cop.

(Segueix a la sisena columna de la pàgina 6)

Amb tot i la censura rigorosa se sap que la guerra civil ha esclatat a Bulgària

Belgrad, 13.—Segons notícies que reben els diaris d'aquesta capital, la guerra civil s'estén per gran part del territori búlgar.—Havas.

Constantinoble, 13.—La revolució búlgara ha separat Turquia de la regió Oest. En dos dies que no arriba l'exèrcit d'Orient. Es mira la revolució amb certa expectació, a causa de la situació de la Tràcia occidental.

Per tot Bulgària s'ha establert una rigorosa censura, essent la causa que es desconeixen els esdeveniments que haurien pogut seguir al cop d'Estat.—Havas.

ELS IMMINENTS LA CONTRA-REVOLUCIÓ A BULGÀRIA. ELS CAMPEROLS ADICTES A STAMBUKSKI DISPOSATS A MARXAR SOBRE SOFIA.

Riune, 13.—Comuniqueu de Sofia que s'imminex una contrarevolució a Bulgària. Convinguts de camperols que han romàs fidels a Stambulski organitzats militarment per ell es disposen a marxar sobre Sofia.

A la capital búlgara les autoritats revolucionàries no semblen inquietar-se molt per l'arribada de les forces camperols, amb tot, però, estan molt llois de tenir l'organització i la comoda accessibilitat per plantar cara a les tropes.—Radio.

París, 13.—La legació búlgara en aquesta capital té notícies que la població rural búlgara organitza una viva resistència contra el nou Govern.

Un exèrcit de 100 mil voluntaris ha isolat Sofia de la resta de Bulgària i es disposa a marxar contra el nou Govern.—Havas.

SAGNANTS COMBATS A VARNNA — LA NAGATALL DE STAMBUKSKI — LES FRONTES BULGARES TANCADEN.

Bucarest, 13.—Segons els periòdics, a Varna s'han desenvolupat sagnants combats. Sembla que l'ex-president del Consell enderrocat està amagat a Petritsch.

Totes les fronteres búlgares romanen tancades.—Havas.

"CALMA EN TOT EL PAIS".

Sofia, 13.—El president Zankoff ha declarat que hi ha calma en tot el país, havent-se reprimat les tentatives dels partidaris de Stambulski. Les comunicacions han estat restablertes.

Oficialment s'ha desmentit que hi hagi cap relació entre el moviment macedoni i la caiguda de Stambulski.

Ha estat detingut l'ex-ministre Durankoff, que es disposava a fugir.—Havas.

Londres, 13.—Comuniqueu de Sofia al "Times", que regna una calma completa al Sud de Bulgària. La tropa governamental ha desarmat els pagessos del Nord. Les ciutats búlgares semblen que accepten favorablement el cop d'Estat de Zankoff.

Al Nord de Sofia han tingut lloc violents combats entre l'exèrcit governamental i el reaccionari, havent experimentat els uns i els altres considerables pèrdues. S'espera d'un moment a l'altre la captura de Stambulski.—Havas.

SOLAMENT A DOS PUNTS ES RESISTEIXEN ELS CAMPEROLS.

ES CREU IMMINENT LA CAPTURA DE STAMBUKSKI.

Sofia, 13.—La situació a Bulgària és quasi bé tranquil·la per complet. Al Sud tropa i pen i a canvi recobren els camps, desarmant els camperols.

Al Nord les ciutats semblen que han acceptat favorablement el cop d'Estat, però es rezeixen violents combats en dos punts: al Nord-est de Sofia, a Orkan i a Teliç, on arriben reforços dels agraris, que resisteixen aferrissadament. Es diu que les pèrdues són considerables per una i altra part.

Es creu imminent la captura de Stambulski.—Radio.

EL NOU GOVERN BULGAR TOTS ELS PARTITS, EXCEPTE EL COMUNISTA I L'AGRARI, HI ESTAN REPRESENTATS.

DOS MINISTRES SENSE COLOR POLITIC.

Sofia, 13.—El president del Consell i els ministres d'Instrucció i de l'Interior, no pertanyen a cap partit polític.

Les altres carteres han estat distribuïdes de tal forma, que tots els partits polítics han quedat representats en el Govern, excepte el partit comunista i el partit agrari, en els quals se sospita el Govern enderrocat.—Havas.

EL GOVERN IUGOSLAV.

Belgrad, 13.—Ha arribat a aquesta capital el rei Alexandre.

Per aquesta nit ha estat convocada la reunió del Consell de la Corona amb l'objecte d'examinar els esdeveniments i la repercussió que puguin tenir a l'estranger.—Havas.

LA CONFERENCIA DE LAUSANA — LES CONCESSIONS ALS ESTRANGERS.

Lausana, 13.—Els tècnics turcs i aliats deliberaren ahir

Vist el mal efecte produït, el Govern anglès nega l'autenticitat de la darrera nota oficial

Els efectes del "balon d'essai" :: La impressió a París i a Brussel·les :: El que diu Lord Curzon :: Continuen les converses diplomàtiques :: Confiança en un acord final França i Bèlgica no es fan, però, cap il·lusió :: La situació a la Ruhr

París, 13.—El ministre d'Afers estrangers britànic ha fet saber a l'ambaixador de França que totes les referències publicades per la Premsa francesa sobre les decisions adoptades dilluns en el Consell de ministres celebrat a Londres són pura invenció dels seus corresponents i que en la reunió a què s'ha referit no es decidí res en definitiva sobre cap assumpte que es referís a política.

Manquen per tant de fonament les informacions relatives a suposades peticions que havia de formular el Govern anglès.

El desmentiment del ministre d'Afers britànic tendeix especialment a precisar el fet material que no ha estat presa cap decisió en què no es refereix a la contesta a la darrera nota alemanya, malgrat d'haver estat anunciat a Londres dilluns que els ministres anglesos no celebrarien altra reunió abans d'efectuar-se un nou canvi d'impressions entre les cancelleries interessades.

Aquest desmentiment, però, està en contradicció amb els projectes atribuïts al Govern britànic.

Es curia observar que un gran nombre de periòdics anglesos publicà dilluns el matí referències relatives a una altra reunió anterior a la que ha estat objecte dels comentaris publicats per la Premsa francesa, i alguns diaris, com per exemple el "Daily Telegraph", manifestaven el seu desig de veure la realització d'un acord entre els dos Govern respecte de la comoda que hauria de donar-se a la no presentada ultimatum per Alemanya.—Havas.

EL GOVERN ANGLÈS NO PARA PUBLICA LA SEVA DECISIO FINS A PRINCIPIS DE LA SETMANA ENTRANT.

Londres, 13.—El Govern anglès s'ha a la tarda respecte de les concessions als estrangers.

Els representants turcs no admeten la responsabilitat de Turquia en els danys soferts per les societats estrangeres amb motiu de la guerra.—Havas.

EL "DO UT DES" DELS DELEGATS TURCS.

Lausana, 13.—L'actitud final de la delegació turca pel que es refereix a concessions per als estrangers residents a Turquia, sembla que dependrà de l'actitud que adoptin els aliats en el relatiu a la qüestió del pagament dels cupons i a l'evacuació de Constantinoble.—Havas.

LES DUANE SDEL RHIN.

Coblentz, 13.—De conformitat amb les decisions adoptades a Brussel·les, l'alta Comissió Internacional ha ordenat la promulgació de la nova ordenança duanera per a les mercaderies que entren a Rhenània procedents d'Alemanya.—Havas.

EL CANCELLER CUNO A DARMSTADT.

Darmstadt, 13.—Ahir a la tarda arribà a aquesta població el canceller Cuno.—Havas.

ELS AVIADORS FRANCOSOS DETINGUTS A WESTFÀLIA.

Dusseldorf, 13.—Per instància de les autoritats franceses, han estat posats en llibertat els dos seus oficials aviadors que amarrissaven a Westfàlia.—Havas.

EL NOU MINISTRE D'AFERS ESTRANGERS BULGARS.

Sofia, 13.—El nou Ministre d'Afers estrangers coronel de l'Estat major de l'exèrcit búlgar, Cristó Kalkoff, ha estat ajudant de camp del rei Boris. Lany 1922 havia dimitit com a protesta per la detenció dels ex-ministres amics de l'Entesa i contra el règim instaurat per Stambulski.—Radio.

ALEXANDROFF HA ESTAT UNA DE LES PRIMERES PARTS DEL MOVIMENT BULGAR.

Belgrad, 13.—Teodor Alexandroff cap dels comitatges de Macedònia ha desempenyat un paper importantíssim en el moviment búlgar.—Radio.

GRECIA I ELS ESDEVENIMENTS DE BULGÀRIA.

Atenes, 13.—El Ministre d'Afers estrangers senyor Alexandroff s'ha ocupat de l'actual situació a Bulgària.

Ha declarat que Grècia segueix amb gran atenció els esdeveniments que venen desenrotllant-se a Bulgària.

Quant a les qüestions que es discuteixen a la Conferència de Lausana, ha declarat el senyor Alexandroff que Grècia regularà les seves decisions segons l'actitud que adoptin les altres potències, i en particular els països balcànics.—Havas.

reunint aquest matí, a les onze, en Consell, amb l'objecte de tractar sobre la comoda del Govern dels Soviets a la nota russa i de les noves proposicions alemanyes.

Sobre aquesta darrera qüestió el Govern es reserva fer pública la seva decisió fins a principis de la setmana entrant.

Es diu que el Govern britànic dirigirà tots els seus esforços per coordinar els interessos britànics amb la condició prèvia imposada per França i Bèlgica respecte a l'abandonament de la resistència passiva a la Ruhr.—Radio.

EL GOVERN FRANCOS NO HA REBUT CAP COMUNICACIO DEL DE LONDRES :: SEMBLA, PERÒ, QUE NO SERA ACEPTADA LA PROPOSICIO BRITANICA.

París, 13.—El Govern francos no ha rebut cap comunicació oficial sobre la deliberació del Gabinet britànic respecte de les reparacions, de la qual la premsa d'ahir donava una interpretació oficial, que tracta, encara no ha pogut, doncs, tractar de l'actitud que el Govern adoptarà.

Sembla segur, però, que el Gabinet Poincaré no acceptarà la proposta britànica de considerar les proposicions alemanyes com a una base de discussió entre aliats sense que Alemanya comenci per cessar en la seva resistència passiva.

La proposta subsidiària de reunir una comissió de perits no serà acollida favorablement.—Radio.

DECEPCIO A BRUSSEL·LES PER L'ACTITUD D'ANGLETERRA RESPECTE LES PROPOSICIONS ALEMANYES.

Brussel·les, 13.—Regna decepció entre els que confiaven que Anglaterra s'uniria a França i Bèlgica per exigir col·lectivament d'Alemanya l'abandó de la resistència passiva. Es lamenta que el Gabinet de Londres s'adherixi en alguna manera a la tesi alemanya de la resistència espontània de les poblacions de la Ruhr i es troba malhumorada l'actitud al projecte de Bonar Law.

Es recorda que el senyor Theunis declarà a París el gener com ho ha fet Poincaré, que aquest projecte era inadmissible tant per Bèlgica com per França. Per últim, no es dissimula que es fa difícil la resposta col·lectiva dels aliats a la segona nota alemanya.

Es creu, doncs, que hi haurà una resposta comuna franco-belga, a la qual s'adherirà eventualment el Govern italià, per invitar a Alemanya a cessar en la resistència passiva, com a condició prèvia a l'examen de les seves proposicions, i que la contesta es limitarà a aquest sol punt.—Radio.

DISCURS DE M. JASPAR A LA CAMBRA DE DIPUTATS BELGA.

Brussel·les, 13.—El ministre d'Afers estrangers, senyor Jaspar, en un discurs pronunciat a la Cambra dels Diputats ha declarat que Alemanya estava i està obligada a reparar els danys que causà durant la guerra.

En ocupar la Ruhr, atorga, França i Bèlgica no han fet més que posar en pràctica l'única mitja capaç d'obligar a Alemanya a complir els seus compromisos. No abandonarem la Ruhr, atorga el ministre, sinó el dia que Alemanya faci efectius els seus pagaments en concepte de reparacions.

Després de la Ruhr, següent dient el senyor Jaspar, és solament una mitja d'aconseguir que se'ns pagui i no un mitjà de defensa de caràcter militar.

França i Bèlgica no entaularan negociacions amb Alemanya fins que s'acabi la resistència passiva i França i Bèlgica tractaran de cercar l'ajut dels grans aliats per resoldre el problema.

El ministre terminà dient que França i Bèlgica estan completament decidides a romandre a la Ruhr fins que hagin aconseguit el pagament de les reparacions.—Havas.

CONTINUEN LES CONVERSES DIPLOMATIQUES :: SEMBLA QUE AMB BONA VOLUNTAT ANGLETERRA I FRANÇA ARRIBARAN A ENTENDE'S.

Londres, 13.—El canvi d'opinions entre Anglaterra i França prossegueix per mitjà de les cancelleries. Als cercles oficials es confia que amb una bona voluntat recíproca, els polítics d'ambdós països aconseguiran, per últim, segons la fórmula anglesa, estendre un pont sobre l'abim que els separa i

descobrir un punt de convergència.

Es fa notar per altra banda que els dos punts de vista s'han acostat quelcom, tota vegada que el Govern britànic no es nega formalment a acceptar la idea d'invitar a Alemanya que posi terme a la seva resistència. Se sap, en efecte, que accediria a aquesta gestió si es tingués proumunt una discussió fructuosa entre els aliats i si s'arribés virtualment a la solució definitiva del problema de les reparacions.

En resum, el fet capital de la jornada és que les converses no estan terminades i que s'intenta amb lleal perseverència prendre totes les disposicions per tal que progressin favorablement.—Radio.

LORD D'ABERNON DESTITUIT.

París, 13.—Comuniqueu de Berlín a "Le Petit Parisien" que lord D'abernon no ocuparà ja més l'ambaixada de Berlín.—Havas.

ELS EE. UU. VOLEN INTERVENIR EN LA SOLUCIO DEL PROBLEMA DE LES REPARACIONS.

Washington, 13.—Informacions del ministeri d'Afers Estrangers diuen que els Estats Units estan disposats a discutir amb les altres nacions la solució del problema de les reparacions i acolliran favorablement tota invitació per participar-hi.—Radio.

Dortmund, 13.—Com se sap, a títol de sancions per l'assassinat dels dos sub-oficials francesos, s'efectuà la incautació de dos mil milions de marcs en el Banc de l'Imperi a Dortmund. Els alemanys havien llurats a les autoritats d'ocupació el tres sistemes de claus necessàries per obrir la caixa. També foren confiscats 40.000 milions de marcs que estaven amagats.—Radio.

LA SITUACIO A LA RUHR EL SABOTATGE DE LES COMUNICACIONS.

Dusseldorf, 13.—Al pas d'una màquina de maniobres per la línia de Colònia a Kreuzkirchen fou explotat una bomba, tallant la via i fent descurar l'esmentada màquina de maniobres.

La circulació pogué ésser restablerta per una de les dues vies.

Ahir feren explosió també tres bombes a un quilòmetre de distància de Roersdal, en la línia de Duisburg a Dusseldorf, causant grans desperfectes en ambdues vies.

Malgrat això es pogué restablir aviat la circulació per una de les vies.

Els fils telegràfics han estat tallats entre les poblacions de Mulheim i Ruhrort.

La patrulla de vigilància trobà també tallats i damunt dels rils els fils telegràfics de la línia Treveris a Colònia.

La policia de seguretat descobrí a Essen una oficina clandestina que llurava guiatges alemanys mitjançant segells francesos falsificats.—Havas.

Dusseldorf, 13.—Es nota gran creuament en els actes de sabotatge. Al pas d'un tren de viatgers a la línia de Coblentz a Bonn esclatà una bomba tallant els rils i fent descurar diversos vagons.

Els fils telegràfics i telefònics havien estat tallats abans.

Una altra bomba col·locada a la mateixa línia fou explotada abans de passar un altre tren de viatgers.—Havas.

PER INFRINGIR LA PROHIBICIO DE LA CIRCULACIO NOCTURNA UN LLOC DE GUARDIA MATA DOS PAISANS.

Recklinghausen, 13.—Durant la nit del dilluns al dimarts dos paisans alemanys circulaven per la població en contra la prohibició expressa dictada per les autoritats d'ocupació amb motiu de l'assassinat d'una sentinella francesa.

Un lloc de guàrdia, després d'haver-lo intimat inútilment perquè es detinguessin, feu us de les seves armes, matant-los.—Havas.

DUES CIUTATS MULTADES.

Dusseldorf, 13.—Amb motiu d'haver-se efectuat dispar de fusell contra sentinelles franceses, ha estat multada la ciutat de Wulfrath amb 25 milions de marcs i la de Wipperfurth amb 30 milions.—Havas.

ES PROHIBEIX LA CIRCULACIO NOCTURNA A WANNE.

Dusseldorf, 13.—A la localitat de Wanne, amb motiu d'haver estat disparat un tret de fusell contra una sentinella francesa, ha estat prohibida la circulació nocturna.—Havas.

Palau de la Generalitat

Manifestacions del senyor Puig i Cadafalch sobre la retirada del senyor Cambó i la futura actuació de la Mancomunitat

EL CONSELL PERMANENT

Com és costum cada setmana, en acabar la reunió del Consell, el president de la Mancomunitat rebé ahir a primera hora de la tarda els periodistes donant-los compte dels assumptes tractats, la majoria dels quals són de tràmit.

A més a més el Consell va estudiar molt detingudament l'afar de la constitució de la Mutualitat de Secretaris de Catalunya — acord pres en la darrera Assemblea — quedant aprovat definitivament.

També donà compte d'haver-se rebut la impressió definitiva de la primera fulla del mapa geològic de Catalunya, corresponent a Vilafranca del Penedès.

LA QÜESTIO POLITICA

El senyor Puig i Cadafalch ens féu remesa de dues notes: una que fa referència als diputats de cada grup polític que integraran la Mancomunitat de Catalunya, i una altra, comparativa, de la constitució actual i de la futura.

Un periodista li preguntà què pensava respecte a la retirada política d'En Cambó.

—Penso solament poder fer un comentari: Lamento la decisió del senyor Cambó, però em sento satisfet de poder dir que les coses nostres són més fortes que nosaltres mateixos.

—Creu vostè, senyor President, que aquesta decisió pot tenir alguna influència en la marxa de la Mancomunitat?

—Es indubtable que la manca de cooperació del senyor Cambó en la política regionalista, a més a més d'ésser molt sensible, té certa importància per a nosaltres, però jo espero que la Mancomunitat continuarà la seva obra igual que fins ara; afortunadament si algun valor té la nostra obra és que l'hem feta solida.

—I la dimissió del senyor Duran i Ventosa, com a director polític de "La Veu de Catalunya", opina vostè que té alguna importància?

—Jo crec que no; al cap i a la fi es tracta d'un càrrec periodístic que pot ocupar una altra persona qualsevol que estigui capacitada per ocupar-lo.

—Queden modificats molt sensiblement els diferents grups que integren la Mancomunitat?

—En aquestes llistes que tenen veuran els resultats de l'elecció de diumenge. El nombre de diputats que integren cada grup no varia sensiblement, encara que el nombre no té cap importància. El que té una variable transcendència i una gran valor moral és el fet que es produïa diumenge passat, com ja vaig dir dilluns als periodistes que van acudir a saludar-me. Els números no s'han alterat pas gaire. Els regionalistes han quedat igual i els d'Acció Catalana han guanyat dos llocs.

La Mancomunitat no canviarà, doncs, la seva manera d'actuar; queda solament el fet polític que pot tenir alguna conseqüència. Manquen solament dos mesos per a la constitució de les Diputacions i ja veurem el que passa...

LA COMISSIO PROVINCIAL

La Comissió Provincial ha despatxat els següents assumptes: Recurs d'alçada interposat per don Isidre Guri d'Arques contra l'acord de l'Ajuntament de Pineda pel qual se li nega el permís que sol·licitava per a recollir obres intencions en una finca de la seva propietat.

Decret de tràmit en l'expedient relatiu a la sollicitud formulada per l'enginyer cap d'Obres públiques d'aquesta Divisió Hidràulica que es requereixi d'un llicència per a primera instal·lació de Vilanova i Geltrú, en l'interdicte de retenció i recobrar presentat per don Jaume Rovira contra l'enginyer director de les obres del Panó de Foix.

SORTEIG PER A AMORTITZACIO D'OBLIGACIONS

El pròxim dia 23 del corrent mes de juny, a les deu del matí, en el Departament d'Intervenció de la Mancomunitat de Catalunya, es donarà començament a l'acte del sorteig per a l'amortització de 110 obligacions de l'emprèstit de 15 milions de pessetes de la Mancomunitat de Catalunya i 50 obligacions del de 10 milions de la Caixa de Crèdit Comunal.

PRESA DE POSSESSIO

S'ha possessionat del càrrec de director del Negociat de Política Social de la Mancomunitat En Francesc Goidirens.

Sembla que hi ha el propòsit de convertir aquest Negociat en el de Treball Indústria i Comerç.

ELS GRUPS POLITICS DE LA MANCOMUNITAT

LIGA.—Sol i Mestre, En Romà; Rosés, En Gaspar; Puig i Cadafalch, En Josep; Ysamat, En Lluís; Minoves, N'Enric; Capmany, En Ricard; Vallès, En Ferran; Colomer, En Josep; Estapé, En Jaume; Casanovas, N'Angel S.; Fornós, En Joan; Fabregas, En Josep; Pons, En Claudi; Bosch, En Joan; Fatjó, En Domènec; Montserrat, En Josep; Ribes, En Jaume de; Martí, En Josep; Vallès i Puig, En Joan; Riera i Pau, N'Agustí; Masramon, En Josep M.; Vidal Farré, En Francesc; Gich i Pl, En Josep M.; Carabón, En Josep; Jansana, N'Antoni; Gispert-Sauch, En Salvador; Xel·la i Granell, En Francesc.

ACCIO CATALANA.—Goli, En Pau; Pich, En Josep; Roger, En Miquel; Pícar, En Ramon; Abadal, En Ramon; Nicolau d'Olivé, En Lluís; Puig i Sals, N'Ermengol; Segarra, En Ferran de; Casanovas, En Damià; Bassols, En Josep M.; Massó i Llorens, En Manuel.

FEDERACIO MONARQUICA AUTONOMISTA.—Borràs, En Joaquim; Carbó, En Francesc; Piquer, En Josep; Pich i Pon, En Rosend.

MAURI.—Palau i Rabassó, En Salvador.

LIBERALS (grup Tarragona).—Llecha, En Tomàs; Guasch, N'Antoni; Canivell, En Francesc; Cartes, En Josep M.; Tomàs, En Joan; Compte, En Josep.

REFORMISTES.—Seix, En Josep; Micó, N'Eduard; Guanyabens, En Josep.

REPUBLICANS NACIONALISTES.—Riu Vendrell, En Ramon; Noguer i Comet, En Ramon; Iria, En Josep; Foix, N'Emili; Potan, En Manuel; Robert, En Pau; Quintana, N'Albert de; Lloret, En Pere; Mias, En Pere; Perera, N'Alfred; Riu i Puig, N'Idrè; Camós, D.; Bausili, D.; Santaló, D.; Briansó, En Josep (possibilitat).

REPUBLICANS RADICALS.—Estadella, En Josep; Giró, En Joan; Iglesias, N'ignasi; Colomians Maseras, En Joan; Turro, En Jaume; Ribas, En Joan.

TRADICIONALISTES.—Bonmatí, En Josep (Jaume); Puigfàbregas, En Manuel (mellista); Serres, En Daniel (mellista).

NACIONALISTES INDEPENDENTS.—Cabecan, En Josep; Jaques, En Mariani; Vidella, En Ramon; Almona, En Jaume.

MONARQUES DE FILIACIO DIVERSA.—Canela, En Delf; Morúa, En Salvador; Ferran, En Josep; Prats, En Josep; Agelet, N'Antoni; Pol, N'Eugeni; Sausa, N'Antoni; Llobet, En Lluís; Flaquer, En Xavier; Avel·la, En Joaquim; Vinyals, N'Alvar; Fradera, D.; Torrella, D.; Nart, D.; Pícar, D.; Carlells, D.

Fent comparació amb la constitució actual de la Mancomunitat resulta que la minoria de la

Lliga, queda igual: la de Acció Catalana, guanya dos llocs; la Jaumina en perd tres, quedant els

Medistes, iguals; els Masistes, guanyen relatiu a un; els Liberals, grup de Tarragona, guanyen un lloc; la

Federació Monarquica Autonomista, en perd un; els

Reformistes, queden iguals; els Republicans radicalistes, guanyen un lloc; els

Monarques de diversa filiació, han guanyat l'Assamblea de Girona l'acta del senyor Torrella, guanyen dos llocs.

El lector diu...

En Delf Dalmau

Citad.

Amic:

Referent a la vostra carta del dia 23 passat, encara que en el contingut no hi ha cap problema, perquè conecce que després de què m'ha arribat la vostra carta, que semblava voler fer, puix altra finalitat no pot entretenir del vostre escrit el que, estic assegurant dels afers ben compatibles patriòtics i esperançosos que semblen motivar-la, vaig a respondre, a fi d'evitar falses interpretacions que podrien oïr per part dels lectors de la Premsa que no estessin acompanyats de l'actuació de la nostra entitat.

Cal distingir entre el desig que existeix a Barcelona una revista en català destinada a la propaganda de l'idioma auxiliar internacional esperant, que és també el meu desig, com ja sabeu, i el fet que sigui una revista, a la qual deu que hauran prestat la vostra simplicitat, el que la nostra Societat publicui en català una revista destinada a la propaganda d'esperanto en llengua catalana. D'una cosa a l'altra hi ha molta diferència, i, realment, em sap greu, com a amic, que presenten públicament l'idea mal aplicada.

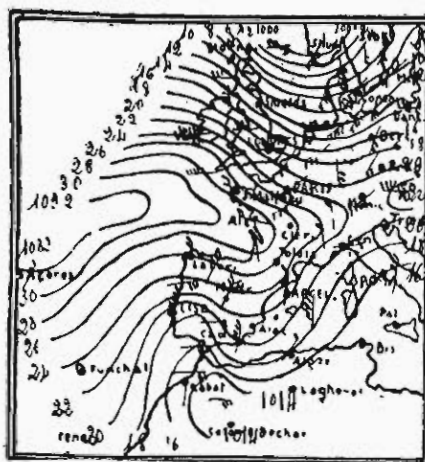
Com esperantistes, i com vos sabeu també, hem de reconèixer que tot idioma és, abans que tot, un instrument de comunicació, i el fet d'utilitzar el català o qualsevol altre idioma per a la propaganda de l'esperanto no constitueix cap menyspreu del català, ni cap lloana de l'idioma auxiliar, i per conseqüent no pot fer menyspreu l'anàlisi del Dant que tan malament prenen

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Dia 13 de Juny de 1923

1. SITUACIO ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATI. — (Observacions d'Europa, Nord d'Àfrica i l'Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fil): Baixes pressions al mar del Nord, amb temporals de Ponent a Dinamarca, Escòcia, Nord d'Alemanya i Bèlgica. A la resta d'Europa occidental dominen encara les altes pressions, mes amb tendència a debilitar-se. Hi ha forta maror al Mediterrani.

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 DEL MATI. — (Observacions de la Xarxa meteorològica catalana, comunicades per telèfon): Cel mig núvol a tot Catalunya, amb vents moderats de la regió de Ponent. La temperatura màxima ha estat de 27 graus a Serós i Roquetes i la mínima de 4 graus a l'Alt Urgell.

3. VENTS SUPERIORIS A BARCELONA. — (Segons dades de l'atmosfera lliure a les 7 del matí):

Altitud, metres:	250, 500, 1000, 2000
Direcció:	NE, NE, NE, WNW
Velocitat en metres per segon:	4, 3, 1, 3

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13, i 18 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 768,2 768,8, 764,3. — Termòmetre sec: 19,9, 20,0, 20,5. — Termòmetre humit: 16,0, 17,3, 17,0. — Humitat (centèsimes de saturació): 64, 75, 68. — Direcció del vent, NNE; S: S. — Velocitat del vent en metres per segon: 2, 7, 2. — Estat del cel: quasi tapat, quasi tapat, nuvolós. — Classe de núvols: cúmulus, cirrus-stratus; fracto-cúmulus, cirrus-stratus; stratus-cúmulus, alts-cúmulus.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 26,2. — Mínima: 16,1. — Mínima arran de terra: 14,8. — Oscil·lació termomètrica: 10,1. — Temperatura mitja: 21,1. — Precipitació al·luviosa, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0,0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 94 quilòmetres.

aplicar-nos, i que diu *Vergonya eterna* a aquells qui menyspreant l'ur llengua lloca de la català. Si la cosa fos tal com diu, fóreu vos mateix un dels mel·loradors del dit anatem, per utilitzar el català per a la propaganda aquí del vostre col·legi.

També és curiós el cas que, pel fet de publicar una modesta revista en català destinada a la propaganda de l'idioma esperanto, pretenguen que vulguem l'extinció de la llengua catalana. Sabeu bé, encara que no ho calen, que la nostra entitat dona una classe d'ortografia catalana i que publica en català tots els documents destinats a la nostra terra, així com el projecte del Casal Esperantista Català que vos mateix aprovàreu.

Hauria de saber també que, segons la Declaració d'Esperantisme, aprovada pel Primer Congrés Universal d'Esperanto, "L'Esperantisme és l'efort de propagar per tot el món l'ús d'un idioma neutralment humà, que no imposant-se en la vida interna dels pobles i no tenint de cap manera el fi d'abolir els idiomes nacionals existents, doni als homes de diferents nacions la possibilitat d'entendre's entre si". Així justifica que es pugui utilitzar no sols el català, sinó qualsevol idioma del món, quan sola té per fi la propaganda esperantista.

En quant al nostre mestre doctor Zamenhof, al qual es refereix l'últim paràgraf de la vostra carta, si el que diu és exacte, hauria de merèixer també l'anatema del Dant, per haver publicat en llengua russa i en altres llengües estrangeres obres de propaganda i ensenyança de l'idioma esperanto i haver-se dedicat a traduir a l'esperanto literatura de diverses nacions.

I, referent al retorn a la normalitat, que esmenteu en l'últim paràgraf, jo l'espero de vós, i no desitjo més encert per a una altra vegada, i si de no demostrar que no sabem aplicar ni les idees que heu llegit en els llibres.

Vostre amic,

El president de la "Barcelona Esperantista Societat"

UNA FULLA VOLANT D'ALTA EFICACIA

Senyor Director: La plataforma electoral de la Lliga Regionalista s'ha basat, principalment, en el tòpic de la fòbia d'Acció Catalana, la qual, segons aquella, ha portat una divisió profunda entre els nacionalistes.

Aquest tòpic està enganyant les gents comarcals d'una manera lamentable, fins al punt de fer-los creure en una propera liquidació catastròfica del nacionalisme, per obra i gràcia dels minyons "entrebanquers" d'Acció Catalana.

Cal deturar com més aviat millor aquesta canaia de sofismes que la Lliga ha llançat damunt de Catalunya. Ho considero d'una absoluta urgència, car les qüestions de política general ja estan veient com són enteses pels molts felars: uns vegades, amb una bona fe "massa ben intencionada", i altres, amb una simplicitat massa pocilca. En són penyorats les veus de Terrassa i d'altres bandes, suada manifestades.

Per començar aquesta campanya amb seguretat de veritable proclitisme crec que s'hauria de repartir arreu una fulla volant d'uns sintetitzats aquells conceptes clars i irrefutables que sobre el tema del "front únic nacionalista" emeté En Bofill i Matas en el seu discurs darrerament pronunciat.

A aquesta campanya ens hi podrà ajudar "La Veu de Catalunya", decidint-se d'una cop a publicar "integrant" l'argumentat discurs.

Tomàs Roig i Llop

LA VAGA DELS TRANSPORTS

LA SITUACIO DURANT EL DIA D'AHIR

La situació seguí essent igual que els darrers dies.

Malgrat les bones impressions que circulaven el dimarts la solució del conflicte no es ven per enlloc.

El governador digué ahir el migdia que esperava la resposta dels patrons. En visitar el vespre els periodistes al senyor Barber, digué que feia una estona havia rebut les bases dels patrons, en les quals hi havia alguns punts de contacte—en quèbé tots els extrems essencials—amb les aspiracions dels obrers.

Va afegir que al·lir a la nit s'estudiarien les bases i creu—digué contestant a una pregunta dels reporters—que aquesta setmana quedarà tot aranjat.

De totes maneres, no cal pas tenir gaires esperances, ja que, malgrat el que digui el governador, ens creiem poder assegurar que ni els patrons han cedit els punts principals de discòrdia ni els obrers estan disposats a transigir-hi, sobretot en la qüestió de les hores d'entrada al treball i en la sindicació.

COACCIONS

Al carrer de les Corts Catalanes fou cremat ahir un carro de palla. Va acudir-hi una parella de civils i no solament no trobà cap dels incendiaris sinó que ningú dels que van presenciar el fet volgué donar als guàrdies cap indicació, excusant-se i dient que no havien vist res.

Al vespre digué també el governador que s'havien registrat algunes coaccions, una d'elles amb tret, però sense conseqüències. Afegí que això era degut a la major confiança que havia cada dia donat l'IPC a què entrenessin més carros que de costum.

Entre altres, tenim nota dels següents actes de coacció:

Al carrer de l'Ànch, prop del d'Aragó, uns subjectes catenats a la cinglera de serradures que conduïa un carro tirat per un cavall.

El carreter, Josep Vall, només tingué temps de desengançar el cavall, quan es donà compte que cremava el carro, propietat de Gil Llobent, amo d'una vagoneta.

Ahí al matí, al Passeig de Manuel Girona, prop de la carretera de Sarrià, sis individus van detenir un carro dels destinats a regar.

El carreter va resistir-se i els desconeguts l'agrediren, apoderant-se de l'arxeta del dipòsit d'aigua, i desapareixent.

ACCIDENT GREU

Un dels guàrdies de Seguretat que fan el servei de recollida d'escombries, anomenat Josep Vilagrà, Albert, fou víctima d'un accident greu. Es arribar al lloc de la muntanya de Montjuïc on es descarreguen les escombries va estabir-se el carro que menava, caient-hi a sobre.

Fou conduït a l'hospital Clínic, on se li aprecià la fractura de la clavicula i de tres costelles.

L'ATER FORÇOS

A la fàbrica de teixits d'En Bonaventura Bugaria, del carrer de la Riera número 22, ha quedat en vaga forçosa, per manca de primeres matè-

ries i transports, 57 obrers i 150 dones.

A la d'emballatges d'En Vicens Nafierro, del carrer de Roger de Flor, número 180, vaguen, pel mateix motiu, 34 obrers.

A la fàbrica de productes químics de M. i O. Foré han quedat també sense feina 109 obrers.

Ahí a la tasca a la Hispano-Suïssa va pararse el jornal a 1.750 obrers, que foren acomiadats, restant-se tan sols 250 als tallers.

A Vil·la han plegat les fàbriques següents: Comellas Solé i Companyia, 52 obrers i 130 obreres; Francesc Arnan, 20 obrers i 24 obreres; Vil·la i fills de Muriel, 10 obrers i 25 obreres; Campodon, Assens i Companyia, 15 obrers i 5 obreres; i Pau Carrems i fills, 3 obrers i 12 obreres.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR PUIG I CADAFALCH

Respecte a l'assumpte de la vaga digué ahir el senyor Puig i Cadafalch als periodistes que ell no havia intervingut en la confecció de les bases actuals presentades pels patrons i què sembla serà el camí de la solució del conflicte. Jo no he pas d'atribuir-me dignitat—digué—ja que no em pertany. Solament he mantingut un contacte constant amb les autoritats pel que calgués.

—Té alguna notícia que hagi millorat la situació.

—Sí, se m'ha assegurat avui que això estava molt millor i sembla que l'arranjament definitiu no es farà esperar.

—Sap en quina forma estan redactades les bases darreres presentades pels amos?

—Sí, les he tingudes a les meves mans. Hi ha algunes petites concessions i modificacions amb relació a les presentades abans, digué el senyor Puig i Cadafalch després d'una resposta catequística, i acabà dient que creu en el dret dels obrers perquè es garantintzats contra tota tirania de la part dels patrons però cal que aquesta guerra de classes s'acabi com més aviat millor.

CAVALL FERIT A TRES

Ahí, a dos quarts de set de la tarda, a la cantonada del carrer del Rec i el de la Fissina, uns desconeguts tiraren uns quants trets al cavall del carro número 10.831, propietat d'Adolf Lilles, el carreter del qual és Josep Escudero Vernet, resultant l'animal amb ferides greus.

EXTERMINI DE LES MOSQUES

La Societat de Desinfecció de l'Institut municipal d'Hygiene exposa un mètode senzill per destruir les mosques que hi ha a milers als murs d'escombries. Consisteix a produir una atmosfera de vapors de benzina, que s'infiltra seguitament pels desinfectadors, sent una flama que les crema totes, i com que el foc es propaga a les matèries ressecades en la superfície dels murs, resten destruïdes al mateix temps les larves.

Demés, han començat els desinfectadors a produir petites fogueres en els indrets on han estat aplicades les escombries, per tal de destruir la matèria orgànica que resta entremig de les pedres, valent-se del petroli, de qual substància ruïnen l'empedrat.

CRONICA de CULTURA

UNIVERSITAT DE BARCELONA

El rector suplica a E. P. el qual li ha escrit denunciant-li l'estat d'una escola privada i que en la seva lletra s'ha oblidat d'anotar la localitat on succeïx aquesta anomalia que ho faci notar per als efectes oportuns.

—Han visitat el rector, entre altres, En Rafel Sierra consol general de l'Uruguay i una comissió de Corbera del Llobregat.

—El Dr. Carulla ha delegat al Dr. Riera perquè el representi a la vetllada necrològica que el cos facultatiu de l'Hospital de la Santa Creu dedica el dia 15 al que fou el Dr. Pere Esquerdo.

—R. O. acordat a la permuta entre En Salvador Roca i N'Agustí Martínez, catedràtics respectivament dels Instituts de Filologia i Lleida.

—E rector ha remès al director general d'ensenyament primari de Barcelona, una denúncia que se li fa sobre l'escola privada de Medicina.

CONFERENCIA DEL DR. CARASCAS I FORMIGUERA

Demà divendres, dia 15, a les 12 del matí, el Dr. Carascas i Formiguera donarà una interessant conferència pública a les Escoles de Vil·lafranca sobre "La doctrina de Cannon sobre la fisiologia de certs òrgans dits de secreció interna."

El millor tren per assistir-hi és el que surt de l'estació de Sarrià (Pl. de Catalunya) a les 11'20.

AMICS DE L'ART LITURGIC

Ha despatxat un viú interès la conferència que el President dels A. de l'A. L., senyor Vicens de Moragues donarà avui dijous al Palau de la Música Catalana, sobre els notabilíssims tapissos de la Catedral de Tarragona. A jutjar per la demanada de les invitacions, la concurrència serà molt nombrosa i escollida.

Els A. de l'A. L. avisen els seus amos, sociats i altres institucions afins que en el possible cas d'algun desèu els preguen que es donin per invitats i que poden passar a recollir invitacions a les principals llibreries, cases d'art i Circol de Sant Lluc.

La conferència començarà a les 10 en punt.

Els Teatres

KURRAAL

Avui tindrà lloc, en aquest artístic saló l'estrena de la interessant pel·lícula "Dinamo de París", de Lavantignie Film, en la qual la gran actriu americana Clara Kimball Young el seu art exquisit i la seva perfetada elegància, prou per als Estats Units.

El pròxim dissabte s'estrenarà l'important film—separatiu—de M. de Miquel— "El patí roig", pla de pèssima i de refinament artístic, on la insigne Nazimova fa una de les seves més genials creacions.

L'empressà ha adquirit l'exclusiva del film "Amor", d'una gran originalitat, per unificar el seu interès dramàtic i l'interès artístic d'estas fet tot ell en un sol detall novíssim en una pel·lícula d'aquesta importància.

ESPANTOL

La direcció artística del teatre espanyol ha despatxat que avui dijous es doni l'última representació de l'obra de gran èxit "Clavé", original del popular Montero, que tindrà aplaudiments ha conquisat amb austeritat i amb un interès. Aquesta obra no ha estat representada a gran escala perquè ha d'ésser la base de la propera actuació de Sanyer-Berçat al teatre Tivoli, on debent-se el dia 8 del corrent mes, Joaquim Monzó apostarà aquesta obra per a assegurar els seus ganys que seran enormes amb la repatriació de "Clavé" al col·lser del carrer de Grop.

Demà, divendres, a les 8 del matí, de primeres com a obra de repertori del públic del Pasadís, s'estrenarà a l'Espantol "La morsa de la Rambla", d'important volent d'èxit, adaptació de l'obra d'una obra d'Alfonso de Herra Stern.

TIVOLI

Demà, divendres, a les 8 del matí, de primeres com a obra de repertori del públic del Pasadís, s'estrenarà a l'Espantol "La morsa de la Rambla", d'important volent d'èxit, adaptació de l'obra d'una obra d'Alfonso de Herra Stern.

Demà, divendres, a les 8 del matí, de primeres com a obra de repertori del públic del Pasadís, s'estrenarà a l'Espantol "La morsa de la Rambla", d'important volent d'èxit, adaptació de l'obra d'una obra d'Alfonso de Herra Stern.

Demà, divendres, a les 8 del matí, de primeres com a obra de repertori del públic del Pasadís, s'estrenarà a l'Espantol "La morsa de la Rambla", d'important volent d'èxit, adaptació de l'obra d'una obra d'Alfonso de Herra Stern.

La Sessió de l'Ajuntament

distància d'uns dotze quilòms

tres aproximadament, el recorregut del qual anticiparà el por futur.

DE L'AUTODROM DE SITGES

Pròvia una conferència que ha tingut una comissió de l'Autodrom, que anà expressament a Madrid, amb el ministre d'Estal, ha estat acordat oferir el padrinatge de benedició de les obres als reis d'Anglaterra i Itàlia, atès de què són les dues úniques nacions europees que, posseïxen Autodrom. Amb l'objecte de fer l'ofertament ha sortit cap a Londres el senyor Pich i Pon, president de l'Autodrom.

Es faran idèntiques gestions prop del rei d'Itàlia.

CENTRE AUTONOMISTA

Demà divendres, amb les classes de gimnàstica que a l'aire lliure tindran lloc a la platja de Sant Sebastià, al matí, tindrà efecte la inauguració del curs de cultura física organitzat pel Gimnàs del Centre Autonomista de Dependents, el qual Comitè ha acordat suspendre les classes matinals que es donaven al Centre.

Un altre dels actes del curs de cultura física, serà la conferència que donarà aviat al Centre el director del seu Gimnàs En Joan Trigo, conferència que entre els elements deportistes ha despertat gran curiositat ja que tractarà del concepte científic que ha de donar-se a l'educació física.

El Cdn. P. Joaquim Maria de Llovet, U. M. Cap.

CONSULTOR DE LA CONSERVACIÓ DE LA FE

Al Convent Provincial de Sarrí-Barceloneta, i víctima de cruel malaltia, acaba de lluitar l'ànima a Déu el reverendíssim P. Joaquim Maria Vives i Tudó, caputí per diferents conceptes meritíssims i gènere curial—no sols d'hàbit religiós—d'aquell eminent purpurat de la Santa Església i gloria resplendent de Catalunya, qui fou l'illustre cardenal Josep de Calasanz Vives i Tudó.

El rector extraordinari de la personalitat del reverendíssim P. Joaquim, els carres que exercí dintre el seu Orde—començant pel de comissari apostòlic de tota Espanya quan encara no havia complert els trenta anys—la singular confiança amb la qual l'honoraren els Papes Lleó XIII, Pius X, Benet XV i el mateix Pius XI, fent-se regnant, les seves empentes magnànimes presidides per la fundació del col·legi sarrí de Llovet (Navarra), que signava personalment prop de mil anys, les orientacions que impartia al seu govern a les primeres de la Restauració dels caputins en terres d'Espanya, per fi la varia empremta de la seva grapa oracional i forjadura de caràcters—compromesa sota molta de carnes inesborrable i per tots conceptes eminent, així com ho fou la seva riquíssima i complexa personalitat—són realitats massa grans perquè sigui possible d'encabir-les dintre una senzilla nota necrològica.

Evidentment, ha d'ésser immens el buit que aquesta mort Sobre tot si es té en compte que baldament ara com ara el reverendíssim P. Joaquim no exercia entre els seus confreres cap classe de jurisdicció—absorbides com eren les seves energies, encara extraordinàries, en el servei directe de la Santa Seu Apostòlica—tampoc la seva ombra venerable placava damunt ells amb tots els prestigi d'un veritable patriarcal espiritual.

Tenim enllaç que dintre nos, i a iniciativa dels seus confreres de Catalunya—amb els quals d'ara que li caldrà deixar el col·legi de Llovet, el P. Joaquim visqué en plena compenetració de sentiments i d'idealitats—es projecta oferir

nar a la seva memòria un tribut, enc que humil, tan digne d'ell com sigui possible, i, com ella, creuen que l'agraïment, la justícia i la pietat filial l'imposen a tots aquells qui un dia l'agueren rare i experimentaren totes les manifestacions ofusives i providents del seu cor paternalíssim.

No dubten ells que per aqueta obra aconseguiran acoblar munió de valuosos concursos de dintre i fora del seu orde, de dins i fora d'Espanya, car és notori que el P. Joaquim fou un dels més assenyats acumuladors i difusors de simpatia i un dels més extraordinaris conreadors de l'amistat arreu del món.

Mentrestant se'ns prega que contribuïm a fer arribar als seus amics nombrosíssims—majorment a Espanya, a Itàlia i a les Repúbliques Sudamericanes—que vulguin encomanar a Déu l'ànima del difunt, qui acomplerts 71 anys de vida natural i 50 d'apropiadíssima vida religiosa, "præditi del senyal de la fe, acaba de dormir en Crist el somni de pau".

NOTES BIOGRÀFQUES

Nasqué a Sant Andreu de Llavaneres el dia 11 d'abril de 1872. No havent-hi llavors comunitat de caputins a Espanya, anà a prendre l'hàbit a Guatemala, on s'erren refugiat i feien vida monàstica alguns caputins catalans d'abans del 35. Allí entrà al Noviciat el dia 25 de juliol de 1877, professant de vots simples el dia 24 de juliol de l'any següent i amb professió solenne el dia 27 de juliol de 1878. Acabats brillantment els estudis, s'ordenà de sacerdot el dia 6 d'abril de 1878, i encara no fets tres anys que per raó de les seves extraordinàries qualitats d'intel·ligència i caràcter fou nomenat Comissari Apostòlic dels Caputins d'Espanya per Dret, de la Sagrada Congregació de Bisbes i Regulars, ocupant aquest càrrec generalment fins a 1885. Promotor decidit i, com el seu germà l'illustre cardenal Josep, després cardenal de la pura i simple unitat dels caputins amb Roma, malda fins assolir que se suprimís el Comissariat, com ho feu així Lleó XIII, creant llavors una sola província regular dels caputins d'Espanya, sotmesa a la jurisdicció ordinària dels Superiors generals. Per amor, doncs, d'aquesta unitat romana, el reverendíssim P. Joaquim deixà un càrrec vital i general, el de Comissari Apostòlic, passant a simple ministre provincial (1885-1889). Al fer-se les tres províncies autonòmiques d'Aragó, Toledo i Castella, fou d'aquesta última dues vegades Provincial (1889-95).

Després de la més extraordinària veneració a la Santa Seu, els seus grans amors foren el Col·legi de Llovet i les Missions. Per això al començar l'Orde Provincial, sentí regir l'Orde de Llovet, amb el càrrec de Promotor per a les Missions de les Províncies Caputines prop de l'Estat, i el Govern de les dues cases de Madrid. Superior fins de tot el càrrec, sempre es reservà el govern directe i personal del Col·legi de Llovet (Navarra). En les seves mans el Col·legi assolí un nivell de cultura i una prosperitat no igualada per cap altra casa semblant. I si el Col·legi havia donat els seus fruits i el P. Joaquim era cridat amb insistència a Roma per estar al costat del seu germà el cardenal Vives, de santa memòria, Per això es donà una nova adreça jurídica i administrativa a aquestes institucions i el P. Joaquim romangué l'ordinari a la província de Caputins de Catalunya, sota l'ind i càrrec de la Mare de Déu de Montserrat. L'liquidat cabdament el Col·legi, però esparxis els seus fruits ubèrrims per tot Espanya, el reverendíssim P. Joaquim aconseguí un dels seus desitjos més vehements: Vure a Roma i directament conegut al servei directe de la Santa Seu amb drets i comissions extraordinàries i en els carres permanents de Consultor de la Comissió Cardenalícia de la Preservació de la Fe i Consultor del Tribunal Suprem de la Fe.

Només un mes abans de morir, en plena liquidació del seu orde, l'Orde, es decidí a abandonar la seva casa estimada, per anar a cercar entre els seus la salut perduda o merit en la seva no menys estimada província de Catalunya.

EL PARLAMENT ESPANYOL

Al Senat segueix debatent-se la qüestió del Marroc

Al Congrés s'aproven dictàmens i s'elegeix la Comissió d'incompatibilitats

SENAT

A tres quarts de quatre comença la sessió, presidint el comte de Romanones.

PRECS I PREGUNTES

El senyor UBIERNA anuncia una interpellació sobre l'excessiu nombre d'empreses que hi ha a Espanya.

(Entra a la Cambra el ministre de Gràcia i Justícia.)

També formula un prec perquè es facilitin mitjans per al sosteniment del Col·legi d'Ordes del Magisteri.

El ministre DE GRACIA I JUSTÍCIA li contesta oferint tenir en compte les peticions del senyor Ubierna.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA pregunta si la comissió corresponent ha dictaminat tots els expedients d'actes lleus.

El PRESIDENT li contesta que foren dictaminats abans de constituir-se el Senat.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho crec i per això m'estranja que no s'hagi posat a discussió l'acta del general Burqueute.

El PRESIDENT.—L'acta del general Burqueute ha estat aprovada per la comissió, però com que els senadors han d'acreditar l'actitud i l'opinió per a exercir el càrrec, això no pot fer-se fins que els interessats presentin els documents necessaris.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Doncs prego al general Burqueute que presenti com més aviat millor els documents que l'interessen.

El PRESIDENT.—Així és de l'exclusiu comete de l'interès.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

ORDRE DEL DIA

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

milions a Abd-el-Krim a canvi dels cautius espanyols. En ells s'exposen carres molt forts per a Espanya, a qual els moros aplicaven tristes qualificacions. Això demostra l'efecte que produí al Marroc el rescat dels presoners.

Tracta de la tasca del partit colonista francès, dient que avui està demostrat que treballa al Marroc en contra dels interessos d'Espanya.

Dóna lectura a una carta del Ràisuni al Rei, en la qual es compromet a rescatar els presoners, sense que això costés a Espanya cap sacrifici. Aquest oferiment no es tingué en compte ni es volgué aprofitar.

Per a veure si pot evitar a la Cambra l'escorralletament del seu discurs pregunta al ministre d'Estat si és certa la dimissió dels moros Er-Riffi i Dris Ben Said.

El ministre d'ESTAT.—Sí i no (Grans rumbors.)

El senyor MAESTRE.—Així no vol dir res, i per tant, hauré d'ocupar-me de la creació de l'Amelat del Riffi.

Afirma que Dris Er-Riffi i Ben Said són dos agents miners que no han estat ni estan al servei d'Espanya, sinó al dels interessos interessats en aquell territori de la zona nord.

Examina els antecedents d'aquests moros. El Riffi ha estat acusat d'assassinar d'un dels missatgers del general Marina i ha estat algunes vegades emprisonat a la presó d'Algeria.

El senyor MAESTRE.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

Continua el debat sobre la contestació al discurs de la Corona.

El senyor MAESTRE (donc Tria) comença el seu discurs evitant una salutació d'administració als nostres soldats que lluiten a l'Àfrica i un record a l'heroic tinent coronel Valenzuela.

Dia que el seu discurs l'ha de dividir en tres parts, que són: rescat dels presoners, política que s'acumula seguint el Govern amb el Ràisuni.

El COMTE DEL MORAL DE CALATRAVA.—Així ho entenc; però així no implica perquè jo li dirigui el prec formulat.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

S'aproven diversos dictàmens de la comissió d'actes i juren el càrrec diversos senadors.

LA DISCUSSIÓ DEL MISATGE

guir la pacificació del Riffi? Per la persuasió, no. Havia d'utilitzar mitjans de guerra, que, com és natural, havia de facilitar a Espanya.

L'orador està cansadíssim i denuncia que se suspengui el debat.

El ministre d'ESTAT recaba el dret del Govern de dir alguns paraules aquesta matèria, sense perjudici que En Maestre continuï demà el seu discurs.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA accedeix, però li constar la necessitat d'expressar el debat de la contesta al Misatge.

El ministre d'ESTAT qualifica el discurs d'En Maestre un tel·lèl incoherència i recollint l'elogi fet al Ràisuni li constar que també mereixen alguna consideració els altres moros que treballen pels interessos d'Espanya.

Recull el que va dir de Dris Er-Riffi i Dris Ben Said, i tracta del rescat dels presoners, que estima simplement al·lucinant d'espanyols presoners, manifestant que d'acord amb l'interès del Ràisuni, hauria estat a Espanya cinc milions de pesetes.

El senyor MAESTRE: Hauria estat preferible lliurar el milió de diferència a passar per la vergonya d'Algeria.

El ministre d'ESTAT: No faci més sorollosos, que són causa de moltes desgràcies espanyoles. Estic content d'el rescat dels presoners.

Pregunta al senyor Maestre si és partidari de l'acció civil o de l'acció militar al Marroc. El referent a les companyies mineres, de les quals que no és advocat ni conseller i que s'estima més que els moros passin el temps explotant mines que no pas tirant trets.

Dubita l'actuació dels moros que ajuden Espanya, dels qual no vol saber res més.

El PRESIDENT DEL CONSELL: La política que avui el senyor Maestre és la que patreix el Govern.

Intervenen en el debat el ministre d'Estat, el comte de la Morera i el senyor MAESTRE, el qual repren el seu discurs sobre les mines d'Algeria.

Recull el ministre d'ESTAT i el comte de la MORERA.

El senyor ROYO VILLANOVÀ (donc Tria) que va de Tànger, porta una salutació de l'Imperi d'Àfrica.

El general ALZURC agraïx la salutació i promet corregir les deficiències.

S'acaba que el senyor Maestre continuï demà el seu discurs i, després de jurar el càrrec el senyor Sotomayor, s'acaba la sessió.

CONGRES

Segons la sessió a tres quarts de quatre, s'acaba la presidència del senyor Alvaró.

Al llarg dels ministres d'Hisenda, Instrucció pública i Governació.

Després de la sessió d'Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

Després de la sessió d'Instrucció pública.

Després de la sessió de Governació.

Després de la sessió de Hisenda.

prec i espero que se'm faciliti la més propera oportunitat per formular la pregunta que tinc anunciada.

El senyor ARIAS DE MIRANDA formula diversos prec relacionats amb l'expropiació forçosa, l'aplicació de la llei de flagells del camp i altres assumptes.

El ministre d'Hisenda li contesta.

El marquès de FIGUEROA, després de llegir-se a instància seva l'article 65 del Reglament, recorda la defensa que el president feu ahir del règim parlamentari, però al mateix temps tona la vista a la realitat i reconeix que els vici existents encara poden remeiar-se.

Resulta que l'article 65, que es refereix a les comissions permanents, no està completat des que es redactà i seria molt lamentable que perdurés el mal.

Perquè les comissions permanents paguin desenvolupar-se bé no basta la bona voluntat de tots; és precis principalment la col·laboració de la presidència, dotant-se dels elements necessaris, com són tot el personal tècnic, que en aquesta casa n'hi ha de valuosíssims. Biblioteques, arxius, etcètera.

Quan això es faci no es donarà l'espectacle ingrat de què es assumptes greus passen d'una Cort a una altra sense resoldre's. Al ministeri de Foment n'hi ha molts, alguns de transcendents, que es troben en aquest cas.

Cal prendre exemple del que es fa en altres Parlaments.

Millora els mitjans del seu funcionament de el millor que pot fer-se per millorar el prestigi del Parlament.

El PRESIDENT contesta que està d'acord amb l'esperit de les paraules del marquès de Figueroa, però alegeix que no depèn d'ell sol, sinó de la col·laboració de tots, que han de posar una bona voluntat al servei del Parlament.

Es cert que la tasca parlamentària està en les comissions permanents i, per consegüent, els diputats han d'eleger per a elles els més capacitats.

Quant al personal tècnic ofereix posar a disposició de les comissions permanents el que hi ha a la casa, que en efecte, és valuosíssim.

Invita tots els diputats a tenir en compte les paraules del marquès de Figueroa i que procurin donar-li una realitat.

Reafirmen ambdós.

El senyor ILLA una interpellació sobre l'estat de les mines d'Algeria, que venen un funcionament autònom, constituint un mal negoci i demana dades del ministeri de Finances, necessàries per a la interpellació.

El ministre de FINANCES accepta la interpellació i ofereix lliurar les dades demanades.

